

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 11.5.2022
COM(2022) 216 final

2022/0154 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om fastställande av regler om ett avdrag i syfte att minska skattefördelen för finansiering med lån jämfört med finansiering med eget kapital och om begränsning av ränteavdragen i samband med bolagsbeskattning

{SEC(2022) 204 final} - {SWD(2022) 144 final} - {SWD(2022) 145 final} -
{SWD(2022) 146 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

EU-kommissionen antog den 18 maj 2021 ett meddelande om företagsbeskattning för 2000-talet¹, som ska främja ett robust, effektivt och rättvist system för företagsbeskattning inom EU. I meddelandet beskriver kommissionen sin vision på såväl lång som kort sikt för hur man ska ge draghjälp åt Europas återhämtning från covid-19-pandemin och säkra tillräckliga skatteintäkter under de kommande åren. På liknande sätt syftar EU:s handlingsplan för kapitalmarknadsunionen² till att hjälpa företag att anskaffa det kapital de behöver och stärka sin kapitalposition, särskilt under en återhämtningsperiod som innebär högre underskott och lånenivåer samt ett större behov av investeringar i eget kapital. I synnerhet uppmuntrar åtgärd 4 i handlingsplanen för kapitalmarknadsunionen³ institutionella investerare att göra mer långsiktiga investeringar och stöder därmed en återkapitalisering inom företagssektorn, i syfte att främja en hållbar och digital omställning av EU:s ekonomi. Ett initiativ på EU-nivå för att ta itu med skattefördelen för lånefinansiering jämfört med finansiering med eget kapital (*skattefördelen för lånefinansiering*) kompletterar ovannämnda åtgärd 4, i syfte att skapa ett rättvist och stabilt företagsklimat som kan främja en hållbar och sysselsättningsskapande tillväxt i unionen.

Skattesystemen i EU gör det möjligt att dra av räntebetalningar på lån vid beräkning av skattebasen för bolagsbeskattning, medan kostnader för finansiering med eget kapital, såsom utdelningar, oftast inte är avdragsgilla. Denna asymmetri i skattebehandlingen är en av de faktorer som gynnar användningen av lån framför eget kapital för att finansiera investeringar. För närvarande är det bara sex medlemsstater som har vidtagit åtgärder mot den här skevheten i skattesystemet, och de relevanta nationella åtgärderna skiljer sig avsevärt åt. Om inte skattefördelen för lånefinansiering hanteras på ett effektivt sätt på hela den inre marknaden kommer EU-företagen fortsätta att ha otillräckliga incitament att använda eget kapital i stället för lånefinansiering, och relevanta skatteplaneringsöverväganden kommer att fortsätta att snedvrida fördelningen av investeringar och tillväxt.

I syfte att på ett samordnat sätt ta itu med skattefördelen för lånefinansiering på hela den inre marknaden fastställs i detta direktiv regler för att på vissa villkor föreskriva en rätt till skatteavdrag för fiktiv ränta på ökningarna av eget kapital och begränsa avdragsrätten för överstigande lånekostnader. De bör tillämpas på alla skattskyldiga som omfattas av bolagsskatt i en eller flera medlemsstater, med undantag för finansiella företag. Eftersom små och medelstora företag vanligtvis har svårare att få finansiering föreslås det att en högre fiktiv ränta ska beviljas små och medelstora företag.

Detta förslag är också ett svar på Europaparlamentets förväntningar på att kommissionen skulle lägga fram ett förslag om ett avdrag i syfte att minska skattefördelen för lånefinansiering jämfört med finansiering med eget kapital, inklusive effektiva bestämmelser

¹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet, *Företagsbeskattning för 2000-talet*, COM(2021) 251 final.

² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan* (COM(2020) 590 final).

³ [Åtgärd 4 – Uppmuntra mer långsiktig kapitalfinansiering från institutionella investerare | Europeiska kommissionen \(europa.eu\)](#).

mot skatteflykt för att undvika att avdrag för eget kapital används som ett nytt verktyg för urholkning av skattebasen⁴.

- **Förenlighet med befintliga och möjliga framtida bestämmelser inom området**

Detta direktiv är en del av EU:s strategi för företagsbeskattning, som syftar till att säkerställa ett rättvist och effektivt skattesystem i hela EU.

År 2016 antogs direktivet mot skatteflykt (Atad)⁵ för att säkerställa mer rättvisa skattevillkor genom ett samordnat genomförande i medlemsstaterna av viktiga åtgärder mot skatteflykt, vilket till största delen härrörde från det internationella projektet om urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS). Även om kampen mot skatteflykt inte är det här förslaget huvudsyfte, innehåller det även en regel om räntebegränsning. Mot bakgrund av att detta förslag och räntebegränsningsregeln i direktivet mot skatteflykt har olika syften, bör de båda reglerna om begränsning av avdragsrätten för ränta tillämpas parallellt.

Befintliga skatteinstrument på EU-nivå innehåller dock inga åtgärder för att ta itu med skattefördelen för lånefinansiering på den inre marknaden genom en mer likvärdig skattebehandling av lån och eget kapital i hela EU.

Detta direktiv är en uppföljning av kommissionens meddelande om företagsbeskattning för 2000-talet för ett robust, effektivt och rättvist system för företagsbeskattning i EU och återspeglar ett av de policyinitiativ som tas upp i det meddelandet. Det kompletterar ett antal andra policyinitiativ som kommissionen stöder parallellt, på kort och lång sikt.

De ovannämnda policyinitiativen innefattar ett förslag om ett enhetligt regelverk för inkomstbeskattning för företag i EU (*Business in Europe: Framework for Income Taxation*, BEFIT), där de viktigaste inslagen är en gemensam skattebas och fördelning av vinster mellan medlemsstaterna med hjälp av metoder som inbegriper en formel (fördelningsnyckel). Även om BEFIT-förslaget fortfarande befinner sig i ett tidigt utvecklingsskede bidrar de båda initiativen till samma vision om ett rättvist, effektivt och hållbart företagsklimat i EU.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag bidrar till kapitalmarknadsunionen. I synnerhet är huvudmålen för kapitalmarknadsunionen att göra finansiering mer tillgänglig för företag i EU och att främja integreringen av nationella kapitalmarknader till en verklig inre marknad. Genom att undanröja skattefördelen för lånefinansiering syftar detta förslag till att undvika ett alltför stort låneberoende och uppmuntra återkapitalisering av företag. Till följd av detta kommer företagen att ha bättre förutsättningar att investera för framtiden, vilket kommer att stödja tillväxt och innovation och stödja EU-ekonomins konkurrenskraft. Detta kommer också att öka deras motståndskraft mot oförutsedda förändringar i företagsklimatet och minska risken för insolvens, vilket bidrar till att förbättra den finansiella stabiliteten.

⁴ Betänkande om effekterna av nationella skattereformer för EU:s ekonomi (2021/2074 (INI)) https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0348_SV.html.

⁵ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknads funktion (EUT L 193, 19.7.2016, s. 1).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Lagstiftning om direkta skatter omfattas av artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Där föreskrivs att tillnärmning av lagstiftning enligt den artikeln ska ske i form av ett direktiv.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen. Problemets karaktär kräver ett gemensamt initiativ på hela den inre marknaden.

Bestämmelserna i detta direktiv syftar till att ta itu med skattefördelen för lånefinansiering inom EU:s företagssektor och tillhandahålla en gemensam ram som på ett samordnat sätt ska införas i medlemsstaternas lagar. Sådana mål kan inte uppnås på ett tillfredsställande sätt genom åtgärder som vidtas av en enskild medlemsstat som agerar på egen hand.

Skattefördelen för lånefinansiering beror på att finansieringskostnaderna för lån och eget kapital behandlas olika i skattehänseende, vilket är ett gemensamt problem för företag i EU:s medlemsstater. Trots detta har endast sex medlemsstater vidtagit skatteåtgärder för att lån och eget kapital ska behandlas mer likvärdigt. Även om uppförandekodgruppen (företagsbeskattning) har icke-bindande riktlinjer⁶ för denna typ av skatteincitament skiljer sig de relevanta nationella åtgärderna i de sex medlemsstaterna åt i fråga om utformning och regler mot skatteflykt, särskilt med tanke på de olika omständigheterna och de olika politiska mål som eftersträvas i varje medlemsstat.

Den totala avsaknaden av relevanta åtgärder för att minska skattefördelen för lånefinansiering i 21 medlemsstater tillsammans med förekomsten av betydligt olikartade åtgärder i sex andra medlemsstater kan skapa snedvridningar av den inre marknads funktion och kan påverka investeringarnas lokalisering på ett betydande sätt.

Dessutom skulle ett EU-initiativ tillföra ett mervärde jämfört med vad som kan uppnås med flera olika nationella åtgärder. En gemensam regel för EU kommer att skapa rättssäkerhet och möjliggöra lägre efterlevnadskostnader för företagen, eftersom de som skattskyldiga kommer att behöva följa en enda regel för all sin verksamhet på den inre marknaden. En EU-omfattande regel förväntas också öka konkurrensen på den inre marknaden genom att se till att alla företag, oavsett var de är belägna, har liknande incitament till lämplig finansiering.

Ett EU-omfattande initiativ i form av ett bindande lagstiftningsförslag är därför nödvändigt för att på ett samordnat och effektivt sätt ta itu med ett problem som är gemensamt för hela EU. Ett EU-initiativ skulle förhindra potentiella klyftor mellan olika nationella initiativ och säkerställa att lokaliseringen av företag och investeringar inte påverkas negativt.

- **Proportionalitetsprincipen**

De planerade åtgärderna går inte utöver att säkerställa den lägsta nödvändiga skyddsnivån för den inre marknaden. I direktivet fastställs regler för att i hela EU och för alla skattskyldiga i EU göra avdrag för kostnader för finansiering med eget kapital, kompletterat med en regel för att begränsa avdragsrätten för ränta på lån. Direktivet säkerställer också hållbarheten i åtgärderna för medlemsstaternas budgetar genom en allmän regel som begränsar avdragsrätten för finansieringskostnader från de skattskyldigas beskattningsunderlag. Genom

⁶ WK 11093/2019 REV 1.

att fastställa en gemensam EU-omfattande ram möjliggör direktivet rättssäkerhet på hela den inre marknaden och minskade efterlevnadskostnader för de skattskyldiga.

Genom direktivet säkerställs således bara en nödvändig grad av samordning inom unionen för att förverkliga dess mål. Mot denna bakgrund går inte förslaget utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål och är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

- **Val av instrument**

Förslaget är ett direktiv, vilket är det enda tillgängliga instrumentet i enlighet med den rättsliga grunden i artikel 115 i EUF-fördraget.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Det finns ingen EU-lagstiftning som tar itu med skattefördelen för lånefinansiering. Därför är en utvärdering inte relevant.

- **Samråd med berörda parter**

Den 1 juli 2021 inledde GD Skatter och tullar ett offentligt samråd om ett potentiellt initiativ för att ta itu med skattefördelen för lånefinansiering. Samrådet bestod av många olika frågor som bland annat syftade till att ringa in problemet och orsakerna till det samt identifiera lämplig åtgärdsform och huvudsakliga inslag i en möjlig EU-åtgärd. 67 svar inkom till samrådet som avslutades den 7 oktober 2021.

De svarande var 37 näringslivsorganisationer som främst företrädde finansiella organisationer av alla storlekar (inklusive små och medelstora företag), 12 företag/företagsorganisationer (främst skatterevisions- och finansiella organisationer), 3 akademiska institutioner och forskningsinstitut, 8 icke-statliga organisationer eller andra (främst handelskammare, fondbörser) samt 7 enskilda medborgare. De flesta svarande kom från Belgien (14/67), Tyskland (14/67) eller Frankrike (12/67).

Icke-statliga organisationer och akademiker anser att det främsta skälet till att företag använder lån är att minska sina skatter och undvika utspädning av aktievärdet, medan näringslivsorganisationer och företag anser att det främsta skälet är nödvändigheten att hitta finansieringssätt.

En majoritet av de svarande, däribland 100 % av akademikerna, 86 % av medborgarna, 50 % av företagen och 42 % av näringslivsorganisationerna, anser att ett EU-initiativ för att ta itu med skattefördelen för lånefinansiering skulle vara ett användbart verktyg för att stödja företagets återhämtning från covid-19-krisen och stimulera investeringar genom eget kapital i övergången till en grönare digitaliserad ekonomi utan att skapa snedvridningar på den inre marknaden. Företag, icke-statliga organisationer och akademiker anser att företag, bland annat ur ett skatteperspektiv, bör uppmuntras att använda mer eget kapital och mindre lån.

Näringslivsorganisationer, företag och akademiker är klart eniga om att ett sådant initiativ kommer att minska utrymmet för skadlig skattepraxis på den inre marknaden. Det är viktigt att notera att en majoritet av de svarande, bland annat 71 % av företagen, 66 % av akademikerna, 43 % av medborgarna och 28 % av näringslivsorganisationerna, anser att ett EU-initiativ skulle gynna företag som är verksamma på hela den inre marknaden.

När det gäller de olika alternativen är en majoritet av de svarande mycket negativa till alternativet att helt avskaffa ränteavdragsrätten, varav 75 % av företagen, 72 % av näringslivsorganisationerna, 71 % av medborgarna och 66 % av akademikerna anser det vara det minst lämpliga alternativet, och en majoritet är ganska negativ till alternativet med avdrag för bolagskapital som skulle ersätta skatteavdraget för ränta. Det ansågs vara det bästa alternativet av bara 16 % av företagen, 14 % av medborgarna, 5 % av näringslivsorganisationerna och ingen av de akademiska institutionerna. Tvärtom är en majoritet av de svarande positiva till en avdragsrätt för en fiktiv ränta på nytt eget kapital (samtidigt som den befintliga ränteavdragsrätten bibehålls). Det är det bästa alternativet för 66 % av akademikerna, 28 % av näringslivsorganisationerna, 25 % av företagen och 14 % av medborgarna. Näringslivsorganisationer och företag är ännu mer positiva till alternativet med en avdragsrätt för eget kapital, medan icke-statliga organisationer och akademiker är mindre positiva till detta alternativ.

Slutligen instämmer en majoritet av de svarande i denna fråga starkt i att initiativet bör innehålla robusta regler för att undvika aggressiv skatteplanering, bland annat 71 % av medborgarna, 66 % av akademikerna, 42 % av näringslivsorganisationerna och 33 % av företagen.

När kommissionen utformade sitt förslag tog den hänsyn till resultaten av samrådet. Bland de olika policyalternativen beslutade kommissionen framför allt att gå vidare med ett förslag om att endast ta hänsyn till nytt eget kapital och att inte överväga att avskaffa alla möjligheter att dra av lånekostnader. Dessutom innehåller direktivet en robust ram för att motverka missbruk, eftersom behovet av detta har lyfts fram av de svarande.

Dessutom inser kommissionen att skyddet av medlemsstaternas skatteintäkter är avgörande för att säkerställa en hållbar ekonomi och skydda de offentliga finanserna under den pågående återhämtningsperioden efter pandemin. Kommissionen föreslår därför att man minskar skattefördelen för lånefinansiering genom åtgärder som inriktas både på eget kapital och på lån, genom att kombinera ett avdrag för nytt eget kapital med en begränsning av avdragsrätten för lånekostnader.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

När kommissionen fastställde lämpliga åtgärder för att komma till rätta med skattefördelen för lånefinansiering utnyttjade den relevant sakkunskap från medlemsstater som redan har infört liknande åtgärder (Belgien, Portugal, Polen, Cypern, Malta och Italien). Kommissionen förde diskussioner med några av de berörda skattemyndigheterna om ramen för att motverka missbruk och för att bättre förstå effekterna i fråga om kostnader och fördelar med de olika åtgärderna.

Kommissionen träffade nationella offentliga myndigheter/organ, näringslivsorganisationer och grupper i det civila samhället som deltar i kommissionens expertgrupp "Plattformen för god förvaltning i skattefrågor, aggressiv skatteplanering och dubbelbeskattning". Kommissionen förde också diskussioner med Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK).

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning genomfördes vid utarbetandet av detta initiativ.

Den 17 mars 2022 avgav nämnden för lagstiftningskontroll ett positivt yttrande med reservationer om den inlämnade konsekvensbedömningen avseende detta förslag, inklusive

flera förslag till förbättringar⁷. Konsekvensbedömningsrapporten reviderades ytterligare i enlighet med detta, vilket förklaras nedan. I konsekvensbedömningen undersöks fem alternativ utöver grundscenariot, dvs. inga åtgärder.

Alternativ 1 skulle införa ett avdrag för eget kapital utan begränsning i tid, medan alternativ 2 också skulle införa ett avdrag men endast för nytt eget kapital och för tio år.

Alternativ 3 skulle innebära ett avdrag för bolagets kapital (dvs. eget kapital och lån), samtidigt som nuvarande avdragsrätt för räntebetalningar inte tillåts, och alternativ 4 skulle helt utesluta möjligheten att dra av ränteutgifter. Alternativ 5 skulle kombinera ett avdrag för fiktiv ränta på nytt eget kapital (samma som föreslås i alternativ 2) för tio år med en partiell begränsning av skatteavdragsrätten för alla företag.

Ett tillägg på räntesatsen för små och medelstora företag⁸ skulle tillämpas i samtliga fall som beskrivs i alternativen 1, 2, 3 och 5.

Alternativen har jämförts med hjälp av följande kriterier: a) göra skattesystemet neutralt för finansieringsbeslut, b) göra skattesystemet rättvisare, c) minska snedvridningar på den inre marknaden och d) stimulera tillväxt och investeringar i EU. Jämförelsen visade att alternativen 1, 2, 3 och 4 kan förväntas bidra i viss mån till några av målen för detta initiativ. Alternativ 5 är dock det rekommenderade alternativet, eftersom det på ett framgångsrikt sätt tar itu med skattefördelen för lånefinansiering, samtidigt som budgetkonsekvenserna balanseras och skattesystemets rättvisaspekter beaktas. Det förväntas ha en positiv påverkan på investeringar och BNP och en måttlig påverkan på sysselsättningen.

Ekonomiska konsekvenser

För bedömningen av de ekonomiska konsekvenserna gjordes modelleringen av Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum på grundval av Cortax-modellen.

Fördelar

Det rekommenderade alternativet (alternativ 5) förväntas få positiva ekonomiska effekter. Den främsta direkta fördelen är att det kommer att främja högre andelar eget kapital och därmed minska insolvensriskerna. Genom att öka kapitalinvesteringarna i hela EU förväntas detta alternativ indirekt främja utvecklingen av innovativ teknik. Eget kapital är särskilt viktigt för snabbväxande innovativa företag i tidiga skeden och expanderande företag som vill konkurrera globalt. Den gröna och digitala omställningen kräver nya och innovativa investeringar som kommer att gynnas av åtgärden. Genom att dra nytta av en högre fiktiv ränta kommer små och medelstora företag att få ökat tillträde till aktiemarknaden. Positiva effekter på konkurrenskraft, innovation, tillväxt och sysselsättning i EU förväntas. Det rekommenderade alternativet kommer också att ta itu med fragmenteringen av den inre marknaden genom att avskaffa olika behandling inom ramen för olika nationella bestämmelser om avdrag för eget kapital och tillhandahålla samma administrativa regler i alla EU:s medlemsstater. Slutligen kommer det att tillhandahålla enhetliga och effektiva åtgärder mot aggressiv skatteplanering i EU.

Kostnader

⁷ [för in länkar till sammanfattningen och det positiva yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll efter deras offentliggörande.]

⁸ Små och medelstora företag definieras enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets redovisningsdirektiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013. För att betraktas som ett litet eller medelstort företag krävs det dessutom att företaget inte ingår i en företagskoncern som på gruppnivå överskrider minst två av de tre begränsningarna i artikel 3 i redovisningsdirektivet (genomsnittligt antal anställda under räkenskapsåret: 250, nettoomsättning: 40 miljoner EUR, balansomsättning: 20 miljoner EUR).

Kostnaderna för det valda alternativet är i huvudsak ökade efterlevnadskostnader för företag och för skattemyndigheter. Företagens kostnader för att följa skattereglerna förväntas öka något. Totalt sett bör kostnaderna vara relativt begränsade eftersom de ytterligare uppgifter som ska rapporteras för att utnyttja avdraget bör vara relativt enkla att tillhandahålla. Även för skattemyndigheterna förväntas kostnaderna öka något. Detta förslag ökar inte nämnvärt regelbördan för företagen eller skattemyndigheterna.

Viktiga förändringar som genomförts

Nämnden för lagstiftningskontroll avgav ett positivt yttrande med reservationer om konsekvensbedömningen. Det noterades särskilt att konsekvensbedömningen bättre bör belysa hur det rekommenderade alternativet bäst uppnår målen. Nämnden noterade dessutom att konsekvensbedömningen bör förbättras när det gäller möjligheten att använda icke-lagstiftningsbaserade åtgärder och att dess huvudanalys och bilagorna genomgående bör ge en bättre bild av olika berörda parter synpunkter. I bilaga I till konsekvensbedömningen beskrivs hur nämndens reservationer behandlades. Flera delar av konsekvensbedömningen reviderades. För det första har konsekvensbedömningen reviderats för att klargöra att ett icke-lagstiftningsbaserat alternativ inte skulle kunna vara effektivt. För det andra har konsekvensbedömningen utvidgats för att i detalj återspegla omfattningen av de förväntade effekterna på kapitalinvesteringar och det rekommenderade alternativets inverkan på skatteintäkterna i absoluta tal. Konsekvensbedömningen förbättrades också med en fördjupad analys av skälen till att ett alternativ med åtgärder både för eget kapital och för lån har ansetts vara ändamålsenligt. För det tredje reviderades flera avsnitt av huvuddelen av konsekvensbedömningen för att ta med relevanta synpunkter från berörda parter, som samlats in genom det öppna offentliga samrådet.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Se finansieringsöversikt för rättsakt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

När detta förslag har antagits som ett direktiv bör det införlivas i medlemsstaternas nationella lagstiftning senast den 31 december 2023 och få verkan den 1 januari 2024. I syfte att övervaka och utvärdera genomförandet av direktivet kommer medlemsstaterna årligen att behöva förse kommissionen med relevant information per beskattningsår, inklusive en förteckning över statistiska uppgifter. Relevant information anges i artikel 7 i direktivet.

Vart femte år, med början efter den [1 januari 2024], ska kommissionen lämna en rapport om tillämpningen av direktivet till Europaparlamentet och rådet. Resultaten av detta förslag kommer att ingå i den rapport till Europaparlamentet och rådet som kommer att läggas fram senast den [1 januari 2029].

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Detta förslag gäller alla skattskyldiga som omfattas av bolagsskatt i en eller flera medlemsstater, med undantag för finansiella företag enligt definitionen i artikel 2.

Det omfattar två separata åtgärder som tillämpas oberoende av varandra: 1) ett avdrag för eget kapital, och 2) en begränsning av ränteavdraget. Finansiella företag omfattas inte av åtgärderna. Vissa finansiella företag omfattas av lagstadgade krav på eget kapital som

förhindrar underkapitalisering. Dessutom kommer många troligen inte att påverkas av den motverkande begränsningen av ränteavdraget för överstigande lånekostnader. Om finansiella företag skulle omfattas av tillämpningsområdet skulle den ekonomiska bördan av åtgärderna därför vara ojämnt fördelad på icke-finansiella företags bekostnad.

- **Avdrag för eget kapital**

Avdraget för eget kapital beräknas genom att avdragsunderlaget multipliceras med den relevanta fiktiva räntan.

Avdrag för eget kapital = avdragsunderlag X fiktiv ränta (Notional Interest Rate, NIR)

Avdragsunderlaget är lika med skillnaden mellan eget kapital vid utgången av beskattningsåret och eget kapital vid utgången av föregående beskattningsår, dvs. den årliga kapitalökningen.

Om en skattskyldig som redan har kunnat göra avdrag för eget kapital enligt bestämmelserna i detta direktiv har ett negativt avdragsunderlag under en viss beskattningsperiod (minskning av eget kapital) blir ett proportionellt belopp skattepliktigt för tio på varandra följande beskattningsperioder och upp till den totala nettokapitalökning för vilken ett sådant avdrag har gjorts, såvida inte den skattskyldige lägger fram bevis för att detta beror på förluster som uppkommit under beskattningsperioden eller på grund av en rättslig skyldighet.

Eget kapital definieras genom hänvisning till direktiv 2013/34/EU (redovisningsdirektivet)⁹, dvs. summan av tecknat kapital, överkurs vid emission, uppskrivningsfond och reserver¹⁰ samt balanserad vinst eller förlust. Nettokapital definieras sedan som skillnaden mellan en skattskyldigs egna kapital och summan av det skattemässiga värdet för dess andel av kapitalet i anknutna företag och dess egna aktier. Denna definition är avsedd att förhindra att avdraget mångfaldigas i flera steg (cascading) genom ägarandelar.

Den relevanta fiktiva räntan baseras på två komponenter: den riskfria räntesatsen och en riskpremie. Den riskfria räntesatsen är den riskfria ränta med en löptid på tio år som fastställs i genomförandeakterna till artikel 77e.2 i direktiv 2009/138/EG¹¹ för den skattskyldigas valuta, och för vilken ett avdrag begärs. Riskpremien fastställs till 1 % för att bättre ta hänsyn till den riskpremie som investerarna faktiskt betalar och på ett bättre sätt motverka skattefördelen för lånefinansiering. Riskpremien fastställs till 1,5 % för skattskyldiga som klassificeras som små eller medelstora företag, för att bättre återspegla deras högre riskpremie för att få finansiering. Medlemsstaterna bör inte ha något utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller huruvida de ska tillämpa denna högre räntesats för små och medelstora företag eller vilken räntesats som ska tillämpas som tillägg för små och medelstora företag, för att undvika selektivitetsproblem när det gäller EU:s regler för statligt stöd och för att säkerställa lika villkor för små och medelstora företag i EU oavsett var de har sitt säte.

Fiktiv ränta (NIR) = riskfri ränta + riskpremie

Riskpremie = 1 % (eller 1,5 % för små och medelstora företag)

⁹ I den mening som avses i bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag.

¹⁰ Reserver omfattar följande: 1. Lagstadgad reserv, om nationell lagstiftning kräver sådan reserv. 2. Reserv för egna aktier och andelar, om nationell lagstiftning kräver uppläggning av en sådan reserv, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24.1 b i direktiv 2012/30/EU. 3. Reserver föreskrivna i bolagsordningen. 4. Övriga reserver, inklusive fonden för verkligt värde.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (omarbetning) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

Den fiktiva räntan är således lika med den valutaspecifika riskfria räntan plus 1 % eller 1,5 % (NIR = riskfri ränta + 1 % eller, för små och medelstora företag, NIR = riskfri ränta + 1,5 %). Detta tillvägagångssätt säkerställer att åtgärden har en effekt samtidigt som den förblir enkel att genomföra och inte skadar medlemsstaternas budgetar. Det säkerställer också att de särskilda omständigheterna för olika företag beaktas. En särskild ränta för respektive valuta säkerställer bättre balans i skattebehandlingen mellan eget kapital och lån, eftersom den tar hänsyn till valutarisken separat för varje valuta och återspeglar varje skattskyldigs särskilda situation.

Avdraget beviljas för tio år för att vara anpassat till löptiden för de flesta lån, samtidigt som den totala budgetkostnaden för avdraget för eget kapital hålls under kontroll. Detta innebär att om en ökning av en skattskyldigs egna kapital uppfyller villkoren för ett avdrag för eget kapital enligt detta förslag, ska det relevanta avdraget, beräknat enligt ovan, göras för det år då avdraget uppkom (TY) och för de följande nio åren (TY+9). Om en ny ökning av en skattskyldigs egna kapital under det följande året (TY+1) också berättigar till ett avdrag för eget kapital enligt detta förslag, kommer det nya avdraget för eget kapital också att kunna göras för det beskattningsår det uppkom och för de följande nio åren (fram till TY+10).

Exempelvis, om ett företag med eget kapital på 100 beslutar att öka sitt eget kapital år t med 20 kommer ett avdrag att göras från dess beskattningsunderlag varje år under tio år (fram till t+9), beräknat som 20 gånger den fiktiva räntan, dvs. 20 gånger den riskfria räntesatsen för den relevanta valutan plus 20 (20 gånger riskpremien som fastställts till 1).

År	t	t – 1
Eget kapital i företag A	120	100

Avdragsunderlag = 120 – 100 = 20

Avdrag = avdragsunderlag X NIR = 20 X NIR

Avdraget kommer att vara tillgängligt för tio på varandra följande år: t, t+1, t+2, ..., t+9

Om företaget är ett litet eller medelstort företag beräknas avdraget på samma sätt. NIR kommer dock att vara annorlunda eftersom riskpremien är högre (1,5 % i stället för 1 %).

För att förhindra skattemissbruk är avdragsrätten begränsad till högst 30 % av den skattskyldiges vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA) för varje beskattningsår. En skattskyldig kommer utan tidsbegränsning att kunna föra över den del av avdraget för eget kapital som inte kan göras under ett beskattningsår på grund av otillräcklig beskattningsbar vinst. Dessutom kommer den skattskyldige att kunna överföra outnyttjad avdragskapacitet under en period på högst fem år, om avdraget för eget kapital inte når upp till det ovan nämnda maximibeloppet.

Kraftfulla åtgärder för att motverka missbruk kommer att säkerställa att reglerna om ett avdrag för eget kapital inte används för andra ändamål än de avsedda. Dessa regler för att motverka missbruk är inspirerade av den vägledning om system för avdrag för fiktiv ränta som antogs av uppförandekodgruppen 2019 och tar upp välkända befintliga system, t.ex. mångfaldigande av avdraget (cascading) inom en koncern.

Genom en första åtgärd skulle kapitalökningar som härrör från i) koncerninterna lån, ii) koncerninterna överföringar av ägarintressen eller befintlig affärsverksamhet och iii) kontantbidrag på vissa villkor uteslutas från avdragsunderlaget. När det gäller koncerninterna lån bör åtgärden således förhindra att ett kapitaltillskott i företag A i medlemsstat A används för att ge ett lån till ett närstående företag B i medlemsstat B. Detta för att företag B i ett sådant fall också skulle kunna använda dessa medel för att tillföra kapital till ett annat

närstående företag C, beläget i medlemsstat C. Detta skulle leda till flera olika avdrag för eget kapital på grundval av en enda reell kapitalökning på koncernnivå.

Genom en annan åtgärd fastställs särskilda villkor för att ta hänsyn till kapitalökningar som härrör från tillskott in natura eller investeringar i tillgångar. Syftet är att förhindra övervärdering av tillgångar eller köp av lyxvaror i syfte att öka avdragsunderlaget. Exempelvis bör värdet på en tillgång och tillhörande kostnader inte överstiga rimliga yrkesmässiga behov, och varje del av värdet på tillgången som tillförts eller bokförts i den skattskyldiges räkenskaper över marknadsvärdet bör uteslutas från avdragsunderlaget.

En tredje åtgärd riktar sig mot omkategorisering av gammalt kapital till nytt kapital, vilket skulle kunna räknas som en kapitalökning vid beräkning av avdraget. En sådan omkategorisering skulle kunna uppnås genom likvidation och bildande av nystartade företag. Om exempelvis ett befintligt företag, med balanserade vinstmedel, likvideras kommer moderbolagets egna kapital att öka till följd av införlivandet av balanserade vinstmedel. Om ett nytt dotterbolag senare bildas och inte längre innehas av moderföretaget, skulle moderföretagets tidigare ökade avdragsunderlag inte minskas med värdet av innehavet i dotterföretaget.

- **Begränsning av ränteavdrag**

På lånesidan åtföljs avdraget för fiktiv ränta på eget kapital av en begränsning av avdragsrätten för lånerelaterade räntebetalningar. I synnerhet kommer en proportionell begränsning att begränsa avdragsrätten för ränta till 85 % av de överstigande lånekostnaderna (dvs. betalda räntor minus erhållna räntor). En sådan strategi gör det möjligt att ta itu med skattefördelen för lånefinansiering samtidigt både för eget kapital och för lån, vilket är mest effektivt och bevarar hållbarheten i medlemsstaternas offentliga finanser.

Med tanke på att regler om räntebegränsning redan gäller i EU enligt artikel 4 i direktivet mot skatteflykt kommer den skattskyldige att tillämpa regeln i artikel 6 i detta förslag som ett första steg och därefter beräkna den tillämpliga begränsningen i enlighet med artikel 4 i direktivet mot skatteflykt. Om tillämpningen av bestämmelsen i direktivet mot skatteflykt leder till ett lägre avdragsgillt belopp kommer den skattskyldige att ha rätt att föra över eller tillbaka skillnaden i enlighet med artikel 4 i direktivet mot skatteflykt.

Exempelvis, om företag A har överstigande lånekostnader på 100 bör det göra följande:

1. För det första, tillämpa artikel 6 i detta förslag till direktiv som begränsar avdragsrätten till 85 % av 100 = 85 och därmed leder till ett icke avdragsgillt belopp på 15.
2. För det andra, beräkna det belopp som skulle vara avdragsgillt enligt artikel 4 i direktivet mot skatteflykt. Om det avdragsgilla beloppet är lägre, t.ex. 80 (och därmed det icke avdragsgilla beloppet högre, dvs. 20), skulle skillnaden i avdragsrätten, dvs. det ytterligare icke avdragsgilla beloppet (dvs. 85–80 = 5), föras över eller tillbaka i enlighet med villkoren i artikel 4 i direktivet mot skatteflykt, såsom det införlivats i nationell lagstiftning.

Resultatet för företag A är att 15 (100–85) i räntelånekostnader inte är avdragsgilla och att ytterligare 5 (85–80) i räntelånekostnader förs över eller tillbaka.

- **Uppföljning och rapportering**

Medlemsstaterna kommer att lämna särskilda uppgifter till kommissionen varje år för att möjliggöra övervakning av genomförandet och effekterna av de nya reglerna. Kommissionen kommer att förlita sig på bland annat dessa uppgifter för att utvärdera genomförandet av direktivet och rapportera om detta.

- **Delegering**

Kommissionen kommer att ha befogenhet att ändra riskpremien genom att anta delegerade akter. Kommissionen får utöva sådana befogenheter endast under särskilda omständigheter, dvs. om utvecklingen av inflationen och/eller den ekonomiska tillväxten kräver en ökning eller minskning av riskpremien och under förutsättning att relevanta uppgifter, rapporter och statistiska data, inklusive sådana som tillhandahålls av medlemsstaterna, visar att EU-genomsnittet för finansieringsvillkoren för de företags lån som omfattas av direktivet har fördubblats eller halverats sedan det senaste fastställandet av riskpremien. I sådana fall är det nämligen nödvändigt att snabbt och smidigt kunna ändra de tillämpliga räntesatserna för att återspegla de verkliga marknadsvillkoren, utan att tillgripa ett fullständigt lagstiftningsförfarande. Kommissionens befogenheter är dock vederbörligen begränsade och kan återkallas.

- **Införlivande**

Medlemsstater som har regler om avdrag för kapitalökningar får skjuta upp tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv så länge de rättigheter som redan fastställts enligt nationella regler (äldre regler) gäller. Skattskyldiga som den [1 januari 2024] får göra avdrag för eget kapital enligt nationell lagstiftning (i Belgien, Cypern, Italien, Malta, Polen och Portugal) kommer att kunna fortsätta att utnyttja ett sådant avdrag enligt nationell lagstiftning under en period på upp till tio år, dock under inga omständigheter längre än förmånens varaktighet enligt nationell lagstiftning. Omvänt kommer bestämmelserna i detta direktiv att gälla för alla andra skattskyldiga i alla medlemsstater från och med den dag då de börjar tillämpas.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om fastställande av regler om ett avdrag i syfte att minska skattefördelen för finansiering med lån jämfört med finansiering med eget kapital och om begränsning av ränteavdragen i samband med bolagsbeskattning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹²,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹³,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

1. Att främja ett rättvist och hållbart företagsklimat genom att bland annat vidta riktade skatteåtgärder som ger incitament till investeringar och tillväxt är en viktig politisk prioritet för unionen. För att stödja hållbar och långsiktig finansiering för företag bör skattesystemet minimera oavsiktliga snedvridningar av affärsbeslut som till exempel beror på att lån behandlas gynnsammare än eget kapital. Även om kommissionens handlingsplan för kapitalmarknadsunionen 2020¹⁴ innehåller viktiga åtgärder för att stödja sådan finansiering, bland annat åtgärd 4 – *Uppmuntra mer långsiktig finansiering och finansiering med eget kapital från institutionella investerare* – bör dessa förstärkas med riktade skatteåtgärder. Åtgärderna bör ta hänsyn till hållbarheten i de offentliga finanserna.
2. Skattesystemen i medlemsstaterna gör det möjligt för skattskyldiga att dra av räntebetalningar när de finansierar sig med lån och därmed sänka in bolagsskatt, medan kostnader i samband med finansiering med eget kapital i de flesta medlemsstater inte är avdragsgilla. Skillnaden i skattebehandling mellan lånefinansiering och finansiering med eget kapital i unionen innebär att det är mer fördelaktigt att välja att finansiera investeringar med lån. I de fall där medlemsstater föreskriver ett skatteavdrag för finansiering med eget kapital i sin nationella lagstiftning är det dessutom stora skillnader mellan hur de är utformade.

¹² EUT C, s... (ännu inte offentliggjort i *Europeiska unionens officiella tidning*).

¹³ EUT C, s... (ännu inte offentliggjort i *Europeiska unionens officiella tidning*).

¹⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: *En kapitalmarknadsunion för människor och företag – en ny handlingsplan* (COM(2020) 590 final), (https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:61042990-fe46-11ea-b44f-01aa75ed71a1.0008.02/DOC_1&format=PDF)

3. För att undanröja möjliga skatterelaterade snedvridningar mellan medlemsstaterna är det nödvändigt att fastställa ett gemensamt regelverk för att på ett samordnat sätt komma till rätta med den mer fördelaktiga skattebehandlingen av lånefinansiering jämfört med finansiering med eget kapital i unionen. Reglerna bör säkerställa en likartad skattebehandling av finansiering med eget kapital och lånefinansiering på hela den inre marknaden. Ett gemensamt regelverk i unionen bör samtidigt vara hållbart på kort sikt för medlemsstaternas budgetar. Det bör därför omfatta både regler som gör det möjligt att göra skatteavdrag för kostnader för finansiering med eget kapital och regler som begränsar möjligheten att göra skatteavdrag för kostnaderna för finansiering med lån.
4. För att säkerställa ett gemensamt regelverk som är enkelt och heltäckande bör det vara tillämpligt på alla företag i unionen som är skattskyldiga till bolagsskatt i en medlemsstat. Finansiella företag har vissa särdrag och måste omfattas av en särskild behandling. Om dessa företag skulle omfattas av reglerna för att minska skattefördelen för lånefinansiering jämfört med finansiering med eget kapital skulle den ekonomiska bördan till följd av åtgärderna bli ojämnt fördelad till nackdel för icke-finansiella företag. Finansiella företag bör därför undantas från detta direktivs tillämpningsområde.
5. För att komma till rätta med den snedvridning som missgynnar finansiering med eget kapital bör ett avdrag införas som innebär att ökningar av skattskyldigas egna kapital från en beskattningsperiod till en annan på vissa villkor kan dras av från deras beskattningsunderlag. Avdraget bör beräknas genom att ökningen av eget kapital multipliceras med en fiktiv ränta baserad på de riskfria räntor som fastställs i enlighet med de genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 77e.2 i direktiv 2009/138/EG. Sådana riskfria räntor ingår i EU-rätten och har därmed redan tillämpats praktiskt och effektivt. Delar av avdraget som inte kan dras av under en beskattningsperiod på grund av otillräcklig beskattningsbar vinst får rullas framåt. Med tanke på de särskilda svårigheter som små och medelstora företag kan ha att få tillträde till kapitalmarknaderna bör ett högre avdrag för eget kapital införas för skattskyldiga som är små och medelstora företag. För att avdraget för eget kapital ska vara hållbart för de offentliga finanserna på kort sikt bör det vara tidsbegränsat. För att systemet inte ska missbrukas är det nödvändigt att vid beräkningen av förändringar i eget kapital exkludera det skattemässiga värdet av skattskyldigas egna aktier och ägande i anknutna företag. Det är av samma skäl nödvändigt att fastställa regler om beskattning av en minskning av skattskyldigas egna kapital från en beskattningsperiod till nästa för att förhindra att det egna kapitalet ökas på ett oegentligt sätt. En sådan regel skulle även uppmuntra hållande av eget kapital på en viss nivå. Den skulle tillämpas så, att om det egna kapitalet hos en skattskyldig som har fått göra avdrag för en ökning av det egna kapitalet i stället minskar ska ett belopp beräknat på samma sätt som avdraget vara beskattningsbart under tio beskattningsperioder, såvida inte den skattskyldiga kan styrka att minskningen uteslutande beror på förluster som uppkommit under beskattningsperioden eller är en följd av en lagstadgad skyldighet.
6. För att undvika att avdraget för eget kapital missbrukas är det nödvändigt att fastställa särskilda regler mot skatteflykt. Sådana regler bör särskilt inriktas på system som införs för att kringgå de villkor enligt vilka en kapitalökning berättigar till ett avdrag enligt detta direktiv, till exempel koncerninterna överföringar av ägande i anknutna företag. Sådana regler bör även inriktas på system som införs för att yrka avdrag när det inte har skett någon kapitalökning på koncernnivå. Koncerninterna lån eller kapitaltillskott kan till exempel utnyttjas i sådana syften. Särskilda regler mot

skatteflykt bör även förhindra att system införs för att hävda att en kapitalökning, och därmed det avdrag som yrkas, är större än vad som faktiskt är fallet, till exempel genom att ange högre lånefordringar eller övervärdera tillgångar. Dessutom är den allmänna regeln mot skatteflykt i artikel 6 i rådets direktiv (EU) 2016/1164¹⁵ tillämplig på missbruk som inte omfattas av det särskilda regelverket mot skatteflykt i detta direktiv.

7. För att komma till rätta med skattefördelen för lånefinansiering jämfört med finansiering med eget kapital på ett sätt som är hållbart för unionens offentliga finanser bör ett avdrag för eget kapital åtföljas av en begränsning av avdragsrätten för lånefinansieringskostnader. En räntebegränsningsregel bör därför begränsa avdragsrätten för överstigande lånekostnader och tillämpas oberoende av avdraget. Med tanke på att en sådan regel och den befintliga skatteflyktsregeln om räntebegränsning i artikel 4 i direktiv (EU) 2016/1164 har olika syften bör båda dessa regler bibehållas. Skattskyldiga bör först beräkna avdragsrätten för överstigande lånekostnader enligt detta direktiv och därefter enligt direktivet mot skatteflykt. Om det sistnämnda leder till att de avdragsgilla överstigande lånekostnaderna blir lägre bör skattskyldiga dra av detta lägre belopp och rulla framåt eller bakåt den eventuella mellanskillnaden mellan de två beloppen i enlighet med artikel 4 i direktivet mot skatteflykt.
8. Kommissionen bör övervaka att varje medlemsstat genomför och upprätthåller unionens regler eftersom detta är helt avgörande för att skydda medlemsstaternas skattebaser och, om nödvändigt, på lämpligt sätt revidera dessa regler. Medlemsstaterna bör därför regelbundet lämna särskild information till kommissionen om genomförandet och upprätthållandet inom sina territorier av de nationella åtgärder genom vilka detta direktiv införlivas.
9. För att utvärdera hur effektivt detta direktiv är bör kommissionen upprätta och offentliggöra en utvärderingsrapport på grundval av den information som lämnas av medlemsstaterna och andra tillgängliga uppgifter.
10. För att göra det möjligt att enkelt och snabbt ändra vissa icke väsentliga delar av detta direktiv i ljuset av utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen, så att den sistnämnda kan ändra detta direktiv i syfte att anpassa nivån på den riskpremie som ingår i beräkningen av avdraget för eget kapital. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016¹⁶. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och dess experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
11. Eftersom målet för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, eftersom det är viktigt att ge balanserade incitament vad gäller företags placering och entreprenörskap på den inre marknaden, kan uppnås

¹⁵ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknads funktion (EUT L 193, 19.7.2016, s. 1).

¹⁶ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel bör detta direktiv inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

I detta direktiv fastställs regler om avdrag i samband med bolagsbeskattning för ökning av eget kapital och om begränsning av avdragsrätten för överstigande lånekostnader.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv är tillämpligt på subjekt som är skattskyldiga till bolagsskatt i en eller flera medlemsstater, inbegripet fasta driftställen i en eller flera medlemsstater som tillhör subjekt vilka är skattemässigt hemmahörande i ett tredjeland.

Detta direktiv ska emellertid inte vara tillämpligt på följande finansiella företag:

- a) *Kreditinstitut* enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013¹⁷.
- b) *Värdepappersföretag* enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU¹⁸.
- c) *Förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare)* enligt definitionen i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU¹⁹, inbegripet förvaltare av europeiska riskkapitalfonder (EuVECA-förvaltare) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013²⁰, förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande (Eusef-förvaltare) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013²¹ och förvaltare av europeiska långsiktiga investeringsfonder (Eltif-förvaltare) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760²².

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

- d) *Förvaltningsbolag för företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)* enligt definitionen i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG²³.
- e) *Försäkringsföretag* enligt definitionen i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG²⁴.
- f) *Återförsäkringsföretag* enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG.
- g) *Tjänstepensionsinstitut* enligt definitionen i artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341²⁵.
- h) Pensionsinstitut som förvaltar pensionsplaner som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004²⁶ samt varje juridisk person som har inrättats i syfte att investera i sådana planer.
- i) *Alternativa investeringsfonder* enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU, som förvaltas av förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU, eller alternativa investeringsfonder enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU som står under tillsyn enligt tillämplig nationell lagstiftning.
- j) Företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper i den mening som avses i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG.
- k) *Centrala motparter* enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012²⁷.
- l) *Värdepapperscentraler* enligt definitionen i artikel 2.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014²⁸.
- m) Specialföretag som auktoriserats i enlighet med artikel 211 i direktiv 2009/138/EG.
- n) *Specialföretag för värdepapperisering* enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402²⁹.

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

²⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 354, 23.12.2016, s. 37).

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).

- o) *Försäkringsholdingbolag* enligt definitionen i artikel 212.1 f i direktiv 2009/138/EG eller blandade finansiella holdingföretag enligt definitionen i artikel 212.1 h i direktiv 2009/138/EG som ingår i en försäkringsgrupp som är föremål för grupp tillsyn enligt artikel 213 i det direktivet och som inte är undantagen från grupp tillsyn enligt artikel 214.2 i direktiv 2009/138/EG.
- p) *Betalningsinstitut* enligt definitionen i artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366³⁰.
- q) *Institut för elektroniska pengar* enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG³¹.
- r) *Leverantörer av gräsrotsfinansieringstjänster* enligt definitionen i artikel 2.1 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1503³².
- s) *Leverantörer av kryptotillgångstjänst* enligt definitionen i artikel 3.1.8 i Europaparlamentets och rådets förordning .../...³³.

Artikel 3 **Definitioner**

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *anknutet företag*: en person som är närstående en annan person på minst ett av följande sätt:
 - a) Personen deltar i ledningen av en annan person genom att kunna utöva ett väsentligt inflytande över den andra personen.
 - b) Personen deltar i kontrollen av en annan person genom ett innehav som överstiger 25 % av rösterna.
 - c) Personen har en del i kapitalet i en annan person genom en äganderätt som, direkt eller indirekt, överstiger 25 % av det tecknade kapitalet.
 - d) Personen har rätt till 25 % eller mer av en annan persons vinster.

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7).

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/1503 av den 7 oktober 2020 om europeiska leverantörer av gräsrotsfinansieringstjänster för företag och om ändring av förordning (EU) 2017/1129 och direktiv (EU) 2019/1937 (EUT L 347, 20.10.2020, s. 1).

³³ Europaparlamentets och rådets förordning om marknader för kryptotillgångar och om ändring av direktiv (EU) 2019/1937 (EUT L...) (Publikationsbyrå: infoga det nummer på förordningen som anges i dokument 2020/0265/COD och infoga nummer, datum och EUT-hänvisning för direktivet i fotnoten.)

Om mer än en person deltar i ledning, kontroll, kapital eller vinster i en och samma person som avses i första stycket ska samtliga berörda personer betraktas som anknutna företag.

Om samma personer deltar i ledning, kontroll, kapital eller vinster i mer än en person, som avses i första stycket, ska samtliga berörda personer betraktas som anknutna företag.

Vid tillämpning av denna definition avses med *person* både juridiska och fysiska personer. En person som agerar tillsammans med en annan person när det gäller rösträtter eller kapitalinnehav i en enhet ska anses inneha ett ägande i samtliga de rösträtter eller hela det kapitalinnehav i den enheten som innehas av den andra personen.

Vid indirekt ägande ska uppfyllandet av kriterierna i första stycket c bedömas genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En person som innehar mer än 50 % av rösterna ska anses inneha 100 % av rösterna.

Personen, dennas make/maka och släktingar i upp- eller nedstigande led ska behandlas som en enda person.

Som anknutet företag enligt denna punkt ska även räknas varje verksamhet som leder till att en person blir ett anknutet företag.

2. *beskattningsperiod*: kalenderår eller annan lämplig period för skatteändamål.
3. *koncern*: en koncern enligt definitionen i artikel 2.11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU³⁴.
4. *ägande*: ägarintresse enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv 2013/34/EU.
5. *små och medelstora företag*: alla företag som inte överskrider det gränsvärde för medelstora företag som fastställs i artikel 3.3 i direktiv 2013/34/EU.
6. *eget kapital*: summan av den skattskyldigas tecknade kapital, överkurs vid emission, uppskrivningsfond och andra reserver samt balanserad vinst eller förlust under en viss beskattningsperiod.
7. *nettokapital*: skillnaden mellan en skattskyldigs egna kapital och summan av det skattemässiga värdet av den skattskyldigas ägande av kapitalet i anknutna företag och den skattskyldigas egna aktier.
8. *reserver*: något av följande:
 1. lagstadgad reserv, om nationell lagstiftning kräver sådan reserv.
 2. reserv för egna aktier och andelar, om nationell lagstiftning kräver uppläggning av en sådan reserv, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24.1 b i direktiv 2012/30/EU.
 3. reserver föreskrivna i bolagsordningen.
 4. övriga reserver, inklusive fonden för verkligt värde.

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

KAPITEL II

AVDRAG FÖR EGET KAPITAL OCH RÄNTEAVDRAG

Artikel 4

Avdrag för eget kapital

1. Ett subjekt som är skattskyldigt till bolagsskatt ska under tio på varandra följande beskattningsperioder från sitt beskattningsunderlag kunna göra avdrag för eget kapital med upp till 30 % av sin vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA).

Om avdraget för eget kapital enligt första stycket är högre än den skattskyldigas beskattningsbara nettoinkomst under en beskattningsperiod ska medlemsstaterna säkerställa att den skattskyldiga utan tidsbegränsning kan rulla framåt den överskjutande delen av avdraget för eget kapital till efterföljande perioder.

Medlemsstaterna ska säkerställa att skattskyldiga under högst fem beskattningsperioder får rulla framåt den del av avdraget för eget kapital som överstiger 30 % av EBITDA under en beskattningsperiod.

2. Om inte annat följer av artikel 5 ska beräkningsunderlaget för avdraget för eget kapital vara skillnaden mellan nivån på nettokapitalet vid utgången av beskattningsperioden och nivån på nettokapitalet vid utgången av den föregående beskattningsperioden.

Avdraget för eget kapital ska motsvara beräkningsunderlaget multiplicerat med den tioåriga riskfria räntan för den relevanta valutan med tillägg av en riskpremie på 1 % eller, om den skattskyldiga är ett litet eller medelstort företag, en riskpremie på 1,5 %.

Vid tillämpning av andra stycket i denna punkt ska den tioåriga riskfria räntan för den relevanta valutan vara den riskfria räntan med en löptid på tio år för den relevanta valutan enligt vad som fastställs i de genomförandeakter som antagits enligt artikel 77e.2 i direktiv 2009/138/EG för referensdagen den 31 december året före den relevanta beskattningsperioden.

3. Om, när ett avdrag för eget kapital har beviljats, beräkningsunderlaget för detta avdrag under en beskattningsperiod är negativt ska ett belopp motsvarande det negativa avdraget för eget kapital vara beskattningsbart under tio på varandra följande beskattningsperioder, upp till den totala ökning av nettokapitalet för vilken avdraget beviljades enligt detta direktiv, såvida inte den skattskyldiga på ett tillfredsställande sätt kan styrka att detta beror på bokföringsmässiga förluster som uppkommit under beskattningsperioden eller på en lagstadgad skyldighet att minska kapitalet.
4. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 9 om ändring av punkt 2 i denna artikel genom att ändra riskpremien, om något av följande två villkor är uppfyllt:
 - a) Den tioåriga riskfria ränta som avses i punkt 2 i denna artikel varierar med mer än två procentenheter vad gäller minst tre unionsvalutor jämfört med den beskattningsperiod under vilken den senaste delegerade akten om ändring av riskpremien eller, i frånvaro av en sådan delegerad akt, detta direktiv började tillämpas.

- b) Noll eller negativ tillväxt i bruttonationalprodukten i EU-området under minst två kvartal i rad.
- c) Relevanta uppgifter, rapporter och statistik, inbegripet de som lämnats av medlemsstaterna, visar att den genomsnittliga räntan vid finansiering med lån i EU för skattskyldiga som omfattas av detta direktiv har mer än fördubblats eller halverats sedan den riskpremie som avses i punkt 2 senast fastställdes.

Den procentuella höjningen eller sänkningen av riskpremien ska ta hänsyn till förändringar av den räntenivå som avses i första stycket c, med undantag för ändringar av den riskfria ränta för EU som fastställs i de genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 77e.2 i direktiv 2009/138/EG, och får under inga omständigheter vara större än den procentuella höjningen eller sänkningen av den räntenivå som avses i första stycket c.

Artikel 5

Regler mot missbruk

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att beräkningsunderlaget för avdraget för eget kapital inte omfattar en ökning som är en följd av
 - a) lån mellan anknutna företag,
 - b) överföring av ägande eller en fortlevande affärsverksamhet mellan anknutna företag,
 - c) kapitaltillskott från en person som är skattemässigt hemmahörande i en jurisdiktion som inte utbyter information med den medlemsstat där den skattskyldiga ansöker om avdraget för eget kapital.

Denna punkt ska inte tillämpas om den skattskyldiga på ett tillfredsställande sätt kan styrka att den relevanta transaktionen har genomförts på giltiga affärsmässiga grunder och inte leder till dubbla avdrag för eget kapital.

2. Om en ökning av det egna kapitalet beror på ett tillskott in natura eller en investering i en tillgång ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att tillgångens värde bara beaktas i beräkningsunderlaget för avdraget om tillgången är nödvändig för den skattskyldigas inkomstgenererande verksamhet.

Om tillgången utgörs av aktier ska dess bokförda värde ingå i beräkningen.

Om tillgången utgörs av något annat än aktier ska marknadsvärdet ingå i beräkningen, såvida inte en auktoriserad extern revisor har uppgett ett annat värde.

3. Om en ökning av det egna kapitalet beror på omstruktureringen av en koncern ska ökningen bara beaktas i beräkningsunderlaget för avdraget för eget kapital för den skattskyldiga i enlighet med artikel 4 i den mån omstruktureringen inte leder till att det egna kapital (eller en del därav) som fanns i koncernen före omstruktureringen omvandlas till nytt eget kapital.

Artikel 6
Begränsning av ränteavdrag

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att skattskyldiga kan dra av överstigande lånekostnader enligt definitionen i artikel 1.2 i rådets direktiv (EU) 2016/1164³⁵ från sitt beskattningsunderlag i samband med bolagsbeskattning upp till ett belopp a) motsvarande 85 % av sådana kostnader som uppkommit under beskattningsperioden. Om det beloppet är högre än det belopp b) som fastställs i enlighet med artikel 4 i direktiv (EU) 2016/1164 ska medlemsstaterna säkerställa att skattskyldiga bara kan dra av det lägre av de två beloppen under beskattningsperioden. Skillnaden mellan de två beloppen a) och b) ska rullas framåt eller bakåt i enlighet med artikel 4 i direktiv (EU) 2016/1164.
2. Punkt 1 ska tillämpas på överstigande lånekostnader som uppkommit från och med den [Publikationsbyrå: infoga datum för direktivets ikraftträdande].

KAPITEL III
UPPFÖLJNING OCH RAPPORTERING

Artikel 7
Uppföljning

Inom tre månader från utgången av varje beskattningsperiod ska varje medlemsstat lämna följande information om beskattningsperioden till kommissionen:

- a) Antal skattskyldiga som fått göra avdrag för eget kapital under beskattningsperioden, vilket även ska anges i procent av det totala antalet skattskyldiga som omfattas av detta direktiv.
- b) Antal små och medelstora företag som fått göra avdrag för eget kapital under beskattningsperioden, vilket även ska anges i procent av det totala antalet små och medelstora företag som omfattas av detta direktiv, och antal små och medelstora företag som fått göra avdrag för eget kapital och som ingår i stora koncerner i den mening som avses i artikel 3.7 i direktiv 2013/34/EU.
- c) Totala utgifter som uppkommit eller skatteintäkter som gått förlorade på grund av avdraget för eget kapital i förhållande till medlemsstatens bruttonationalprodukt.
- d) Totala överstigande lånekostnader.
- e) Totala icke avdragsgilla överstigande lånekostnader.
- f) Antal skattskyldiga som under beskattningsperioden omfattats av åtgärder mot missbruk av skattesystemet enligt detta direktiv, inbegripet vilka skattekonsekvenser detta har fått och vilka påföljder som tillämpats.
- g) Uppgifter om utvecklingen i medlemsstaten av förhållandet mellan skulder och eget kapital i den mening som avses i delarna A och C i bilaga III till direktiv 2013/34/EU.

³⁵ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion (EUT L 193, 19.7.2016, s. 1).

Artikel 8

Rapporter

1. Senast den 31 december 2027 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv.
2. Kommissionen ska vid upprättandet av rapporten ta hänsyn till den information som lämnats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 7.
3. Kommissionen ska offentliggöra rapporten på sin webbplats.

KAPITEL IV SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 9

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 4.5 ges till kommissionen tills vidare från och med [Publikationsbyrån: infoga dagen för direktivets ikraftträdande].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 4.5 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den delge rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 4.5 ska träda i kraft endast om rådet inte har gjort några invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs rådet, eller om rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att det inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ.

Artikel 10

Information till Europaparlamentet

Europaparlamentet ska informeras om kommissionens antagande av delegerade akter, eventuella invändningar som formulerats och om rådets återkallelse av delegering av befogenheter.

Artikel 11

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [31 december 2023] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den [1 januari 2024].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna får skjuta upp tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv på skattskyldiga som den [1 januari 2024] får göra avdrag för eget kapital enligt nationell lagstiftning i upp till tio år men under inga omständigheter längre än deras avdragsrätt är giltig enligt nationell lagstiftning.
3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar

Ordförande